

รายงานวิจัย

เรื่อง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน
ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
Knowledge and Understanding of Land and Building Taxation
of People Plai Bang Subdistrict, Bang Kruai District, Nonthaburi
Province

โดย

มณีนรัตน์ เอียดงามสม

การวิจัยครั้งนี้ได้รับเงินทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ชื่องานวิจัย: ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของ
ประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ชื่อผู้วิจัย: มณีนรัตน์ เอียดงามสม

ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ: 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 413 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของประชาชน และสถิติเชิงอนุมาน ใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปร โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่มี 2 กลุ่มและใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในการวิเคราะห์ตัวแปรต้นที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffé

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ในระดับค่อนข้างสูง ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความรู้ ความเข้าใจ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

Research Title: Knowledge and Understanding of Land and Building Taxation of People Plai Bang Subdistrict, Bang Kruai District, Nonthaburi Province

Researcher: Maneerat ledngarmsom

Year: 2022

Abstract

The purpose of this research was to study the level of knowledge and understanding of land and building taxation and to compare the level of knowledge and understanding of land and building taxation among people in Plai Bang Sub-District, Bang Kruai District, Nonthaburi Province. 413 people. Data were analyzed using descriptive statistics, i.e. descriptive statistics used to analyze demographic characteristics of people. and inferential statistics Use inferential statistics to compare the mean of variables. The t-test was used to analyze the variables with 2 groups and One-Way ANOVA was used to analyze the variables with more than 2 groups. A pair test is performed using the Scheffé method.

The results showed that the people of Plai Bang Sub-district, Bang Kruai District, Nonthaburi Province Knowledge and understanding of land and building taxation at a relatively high level People of Tambon Plai Bang, Bang Kruai District, Nonthaburi Province with different sex, age and educational level. Knowledge and understanding of land and building taxation. The difference was statistically significant at the .05 level. The people with different occupations had no difference in understanding about land and building taxation.

Keywords: Knowledge, Understanding, Land and Building Tax

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์กิตติยานภลัย ภูตระกูล ผู้ซึ่งให้คำแนะนำ คำปรึกษา งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสุด ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร อาจารย์ ดร.สันธยา ชูทรัพย์ ที่เห็นความสำคัญและได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยฉบับนี้ รวมทั้งอาจารย์ในคณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ทุกท่านที่ให้คำปรึกษา แก้ไขปัญหา และให้กำลังใจในการจัดทำวิจัยครั้งนี้จนเป็นผลสำเร็จ

ขอบพระคุณประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งข้อมูลที่ใช้ในการทำงานวิจัยจนงานวิจัยได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

มณีนีรัตน์ เอียดงามสม

ตุลาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
1.2 คำถามการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.7 ประโยชน์ของงานวิจัย.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	24
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	26
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์	27
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	28
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการศึกษา	33
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	39
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	39
5.2 อภิปรายผล.....	40
5.3 ข้อเสนอแนะ	41
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	41
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	41
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก	45
ภาคผนวก ก พระราชกฤษฎีกา กำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2564	46
ภาคผนวก ข แบบสอบถามงานวิจัย.....	50
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ความตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม.....	55
ประวัติผู้วิจัย	58

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 อัตราภาษีบุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใช้ประโยชน์การเกษตร	15
2.2 อัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย	16
2.3 อัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่น	16
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามจำแนกตามข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์	28
4.2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	30
4.3 การวิเคราะห์ความแตกต่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ	34
4.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ	35
4.5 การวิเคราะห์ความแตกต่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่	35
4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่	36
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	37
4.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	38
4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่	38
4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ	38

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ ..	39
4.12 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	39

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	24

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมากเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาท้องถิ่นในส่วนต่าง ๆ งบประมาณที่นำมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นนั้นคือ รายได้ ซึ่งมาจากการจัดเก็บภาษีจากคนในท้องถิ่น ทั้งนี้การใช้จ่ายงบประมาณท้องถิ่นยังไม่สามารถที่จะหารายได้ให้เพียงพอต่อการใช้พัฒนาท้องถิ่น (วิมาภรณ์ พรคณิง, 2562)

การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นถือเป็นรายได้หลักของเงินงบประมาณมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการนำไปจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่การที่องค์กรบริหารส่วนตำบลนั้น ๆ จะสามารถพัฒนาได้ดีหรือไม่มากนักขึ้นอยู่กับรายได้ที่มีเพียงพอเพื่อพัฒนาท้องถิ่นหรือไม่ ซึ่งรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ถือเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญขององค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพการพัฒนา ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีนั้นตรงตามเป้าหมายให้ได้มากที่สุด ดังนั้นองค์กรบริหารส่วนตำบลจะต้องเร่งปรับปรุง และพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีให้เป็นไปตามเป้าหมายและครอบคลุมทุกพื้นที่ ในการพัฒนานี้จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่จะส่งผลให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพได้ เช่น ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นภาษีบำรุงท้องถิ่น และปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์ และนอกเหนือจากความรู้เกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแล้วนั้น ความเข้าใจในการชำระภาษีก็มีความสำคัญอีกประการหนึ่งด้วย (สิริพัฒน์ ลากจิตร, 2562)

ความสำคัญของรายได้ที่ท้องถิ่นจัดหาเองเพื่อส่งเสริมหลักการพึ่งตนเอง ใช้ในการจัดบริการสาธารณะ ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และอากรฆ่าสัตว์ (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 หมวด 3) แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2475 และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 เป็นกฎหมายที่ออกมานาน ทำให้การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่ปัญหาและข้อจำกัดเกี่ยวกับฐานภาษี อัตราภาษี และการลดหย่อนภาษีที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้ไม่เพียงพอในการพัฒนาท้องถิ่น รัฐบาลจึงต้องจัดสรร

งบประมาณเพื่ออุดหนุนเพิ่มเติม ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในวันที่ 12 มีนาคม 2562 เพื่อก่อให้เกิดภาษีที่ดิน ช่วยพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาชาติ และสร้างความรู้สึที่ดีในการจัดเก็บภาษี โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อปฏิรูปโครงสร้างระบบภาษีทรัพย์สินให้มีความทันสมัย เป็นสากลเช่นเดียวกับนานาประเทศ และแก้ไขปัญหาโครงสร้างภาษีเดิม และกระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์ในที่ดิน
2. เพิ่มความเป็นอิสระและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. สร้างความเข้มแข็งและโปร่งใสในการบริหารการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. ช่วยให้ท้องถิ่น มีงบประมาณพอเพียงในการพัฒนาพื้นที่ให้เกิดความเจริญในระยะยาว ประกอบกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 มีนาคม 2562 และเริ่มจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตั้งแต่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไปนั้น นับว่าเป็นกฎหมายใหม่ มีความซับซ้อนในเรื่องของการคำนวณภาษีที่มีการแยกรายละเอียดปลีกย่อยมากมาย ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมความรู้ให้กับประชาชน เพื่อให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน เพราะหากมีการคลาดเคลื่อนอาจเกิดปัญหาตามมาคือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ เพราะพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีบทกำหนดโทษ ตามมาตรา 88 ว่าผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือนาพยานหลักฐานอันเป็นเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” เพื่อให้ทราบปัญหาว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมากน้อยเพียงใด และมีผลต่อการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นอย่างไร

1.2.2 ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะประชากรศาสตร์ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ

ตัวแปรตาม คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 20,352 คน (บัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เทศบาลตำบลปลายบาง ประจำปี 2563) และสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวนประชาชนที่เป็นเจ้าของที่ดินจำนวน 413 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตั้งแต่เดือน มกราคม 2564 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2565 โดยจะทำการเก็บแบบสอบถามในช่วงเดือนธันวาคม – มกราคม 2565

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่มีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอยู่ในตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หมายถึง ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นภาษีที่นำมาใช้แทนที่ภาษีโรงเรือนและที่ดิน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนี้เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป

1.6.2 ผู้เสียภาษี หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือผู้ครอบครองหรือผู้ทำประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของรัฐและให้รวมถึงผู้ที่ชำระภาษีแทน

1.6.3 ที่ดิน หมายถึง พื้นที่ดิน และให้ความหมายรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือมีน้ำด้วย

1.6.4 สิ่งปลูกสร้าง หมายถึง โรงเรือน อาคาร ตึก หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย หรือที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้า หรือประกอบการอุตสาหกรรม หรือพาณิชย์ กรรมและให้รวมถึงห้องชุดหรือแฟลตที่บุคคลอาจใช้อาศัยได้ หรือมีประโยชน์ด้วย

1.6.5 ห้องชุด หมายถึง ห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่ได้ออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว

1.6.6 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.7 ประโยชน์ของงานวิจัย

1.7.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้สร้างสื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นและภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมากขึ้น

1.7.2 นำผลการวิจัยที่ได้ ไปพัฒนาการทำงานของบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น

1.7.3 นำผลการวิจัยที่ได้ ไปสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน และผู้นำท้องถิ่น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้
- 2.2 แนวคิดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562
- 2.3 พระราชบัญญัติในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้

ความรู้ ความเข้าใจ คือ สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติต่อวิชาในแต่ละสาขา ตามที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายไว้และ Bloom (อ้างถึงใน ศิพล รื่นใจชน, 2549) ได้จำแนกความหมายความรู้ ความเข้าใจไว้ ดังนี้

ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเน้นการจำ ไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึงหรือระลึกได้ เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการรวบรวมสาระต่างๆ จนกระทั่งพัฒนาไปสู่ขั้นตอนที่มัลลัษซบซ้อนยิ่งขึ้น ซึ่งความรู้นี้อาจแยกออกเป็นความรู้เฉพาะสิ่ง และความรู้เรื่องสากล เป็นต้น

ความเข้าใจ หมายถึง ขั้นตอนที่สำคัญของการสื่อสารความหมายโดยอาศัยความสามารถทางสมองและทักษะทางความคิด ซึ่งอาจจะกระทำได้โดยการใช้นำปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยการทำความเข้าใจนั้นอาจไม่สมบูรณ์เสมอไป สำหรับพฤติกรรมความเข้าใจแบ่งได้ออกเป็น 3 รูปแบบ คือ การแปลความหมาย การตีความ และการสรุปอ้างอิง ซึ่งความรู้ตามพจนานุกรมทางการศึกษาได้ให้ความหมายว่าเป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และรายละเอียดต่างๆที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมสะสมไว้ ซึ่งคล้ายกับความหมายพจนานุกรม The Lixicon Webster Dictionary ที่ได้ให้ความหมายของคำว่าความรู้ว่า เป็นความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ โครงสร้าง ที่เกิดจาก

การศึกษาหรือค้นหา หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคล ที่ได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากรายงาน การรับรู้ข้อเท็จจริงต้องชัดเจนและต้องอาศัยเวลา

2.2 แนวคิดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นการจัดเก็บภาษีที่เกิดจากข้อบกพร่องที่เกิดจากการจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ โดยมีการเปลี่ยนแปลงแนวการบริหารการจัดเก็บภาษีให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และเป็นการสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นและสร้างความเป็นธรรมในสังคม จึงได้

บัญญัติพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 หากได้มีการนำกฎหมายดังกล่าวมาใช้ จะทำให้เกิดประโยชน์ (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2554) ดังนี้

1. ทำให้ระบบภาษีการถือครองทรัพย์สินดีขึ้น เนื่องจากปัจจุบันภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่ ไม่อาจทำหน้าที่ในการเป็นภาษีการถือครองที่ดีเพราะมีข้อยกเว้นลดหย่อนมาก แต่ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมีข้อลดหย่อนน้อยที่สุดจะมีภาระภาษีที่เป็นตัวบีบให้เจ้าของต้องหาทางทำประโยชน์ในทรัพย์สินที่ถือครองอยู่อย่างน้อยเท่ากับค่าภาษีที่เสีย หรือถ้ามีทรัพย์สินมากเป็นภาระไม่คุ้มกับการถือไว้เพื่อรอเก็งกำไรก็ต้องจำหน่ายจ่ายโอนออกไป จึงช่วยลดการกักตุนที่ดินเพื่อการเก็งกำไร

2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองตนเองของท้องถิ่นโดยประชาชนทุกคนเมื่อมีส่วนร่วมกับการเสียภาษีบำรุงท้องที่แล้วย่อมต้องการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นไปตามความต้องการของตนเองหรือไม่ และการใช้ถูกต้องเพียงใด

3. ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถกำหนดอัตราภาษีสูงกว่าอัตราที่คณะกรรมการกำหนดอัตราภาษีกำหนดได้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยออกเป็นข้อบัญญัติที่ไม่เกินอัตราเพดานที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

4. ฐานภาษีกว้างขึ้นเพราะกระจายภาระให้เจ้าของทรัพย์สินทุกคนต้องร่วมกันเสียภาษีบำรุงท้องที่ ทำให้ระบบภาษีมีความเป็นธรรมมากขึ้น โดยกำหนดให้เจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีลักษณะให้บุคคลใช้เพื่อการอยู่อาศัย ให้เสียภาษีในอัตราที่อยู่อาศัย หรือเสียล้านละ 200 บาท แทนที่จะเสียล้านละ 3,000 บาท

5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้มากขึ้นเพียงพอต่อการใช้จ่ายในการจัดบริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้มแข็ง ลดภาระเงินอุดหนุนของรัฐบาล ทำให้รัฐบาลสามารถนำเงินงบประมาณไปใช้ในการพัฒนาด้านอื่นได้มากขึ้น ดังนั้นหากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้ถูกบังคับใช้จริง จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรคลังท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น การลดความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยกับคน

จนและทำให้ท้องถิ่นมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองมากขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถจัดทำบริการสาธารณะได้อย่างตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

2.3 พระราชบัญญัติในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

เนืองด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่สำคัญตามกฎหมายในการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การให้บริการทางสังคม การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฯลฯ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำได้มากน้อยเพียงใดหรือจะบรรลุได้ตามเป้าหมายหรือไม่นั้น จำเป็นต้องมีรายได้ที่เพียงพอต่อการใช้จ่ายซึ่งเป็นภาระค่อนข้างมากสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นกฎหมายจึงได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้บางประเภทเป็นของตนเอง เพื่อให้สามารถบริหารกิจการภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ได้ เช่น รายได้จากภาษีบำรุงท้องถิ่น รายได้จากค่าธรรมเนียมต่าง ๆ รายได้จากเงินอุดหนุน เงินกู้ เป็นต้น องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีโครงสร้างรายได้จากภาษีอากรตามพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้ 2

1. พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2475 ในประเทศไทยมีการจัดเก็บภาษีจากสิ่งปลูกสร้างและที่ดินต่อเนื่องกันในรูปของภาษีโรงเรือนและที่ดิน ที่ได้มีการจัดเก็บมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2475 เป็นต้นมา โดยการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 มีสาระสำคัญดังนี้

1.1 ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติ

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2475 แบ่งเป็น 2 ประเภทได้แก่

1.1.1 โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินนั้นซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

1.1.2 ที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ มาตรา 5 กำหนดว่า “ที่ดิน” ให้กินความถึงทางน้ำ บ่อน้ำ สระน้ำ ฯลฯ และ “โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ” ให้กินความถึงด้วย มาตรา 6 กำหนดว่า “ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ” ให้หมายความถึงที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ และบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ และพระราชบัญญัตินี้ให้รวมความถึงเครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้าเพื่อการอุตสาหกรรมซึ่งติดตั้งเป็นส่วนควบกับโรงเรือนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินด้วยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2475 ได้กำหนดถึงทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินดังนี้

1. พระราชวังอันเป็นส่วนของแผ่นดิน

2. ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ และทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการรถไฟโดยตรง

3. ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะ ซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคลและใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา

4. ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดี่ยวหรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์

5. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่นอกจากคนเฝ้าในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน

6. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เอง โดยมีได้ใช้เป็นทีเก็บสินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดให้โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของอยู่เองหรือให้ผู้แทนอยู่เฝ้ารักษา ซึ่งมีได้ใช้เป็นทีไว้สินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรมให้ ได้รับยกเว้นโดยไม่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน

6.1.1 ฐานภาษีโรงเรือนและที่ดิน การประเมินจัดเก็บภาษีตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัตินี้จะจัดเก็บจากค่าเช่ารายปี ของทรัพย์สินนั้น ๆ โดยกฎหมายกำหนดว่า “ค่าเช่ารายปี” หมายถึง จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้น ๆ สมควรจะให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ถ้าทรัพย์สินนั้นให้เช่าโดยปรกติค่าเช่ารายปีมักจะถือเอาตาม “ค่าเช่า” แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรที่จะให้เช่าได้ หรือเป็นกรณีที่หากค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของ ทรัพย์สินดำเนินกิจการเองหรือด้วยเหตุประการอื่น ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจประเมินค่าหลายปีได้ โดย คำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาดพื้นที่ทำเลที่ตั้งและบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับ ประโยชน์ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

6.1.2 อัตราภาษีโรงเรือนและที่ดิน พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินกำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีในอัตราคงที่ในอัตรา ร้อยละ 12.5 ต่อปี จำนวนภาษีที่เจ้าของทรัพย์สินต้องเสียให้แก่รัฐคือ 12.5% คูณค่ารายปีในกรณีที่ โรงเรือนหรือสิ่งก่อสร้างมีเครื่องจักรกลเป็นส่วนควบสำคัญ โดยมีเจตนาเพื่อใช้ผลิตสินค้า จำนวนเงินที่ต้องเสียคือ 12.5 % คูณ 1 ใน 3 ของค่ารายปีของทรัพย์สิน และเครื่องจักรที่เป็นส่วนควบในกรณีที่ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างถูกทำลาย หรือรื้อถอน ให้ลดค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามสัดส่วนของเวลา ที่ใช้ หรือใช้ประโยชน์ไม่ได้ในรอบปีนั้น ๆ และเช่นเดียวกันโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างใหม่ให้ประเมิน ค่ารายปีเฉพาะระยะเวลาที่สร้างเสร็จและเข้าใช้ประโยชน์ได้

6.1.3 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2475 มีรายละเอียดดังนี้

1. หากเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ และที่ดินเป็นเจ้าของเดียวกัน เจ้าของทรัพย์สินนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

2. หากที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นมีเจ้าของคนละคนกัน ให้เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

6.1.4 การลดหย่อนภาษีโรงเรือนและที่ดิน ทรัพย์สินที่พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน กำหนดให้ลดหย่อนภาษี ได้แก่

1. ถ้าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกรื้อถอน หรือถูกทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนโดยประการอื่นให้ลดหย่อนค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลาย ตลอดเวลาที่ยังไม่ได้ทำขึ้นใหม่ แต่ในเวลานั้นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้นต้องเป็นที่ซึ่งยังใช้ไม่ได้ (มาตรา 11)

2. ถ้าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งสร้างขึ้นในระหว่างปี ให้คิดค่าราย ปี เฉพาะเวลาซึ่งโรงเรือนนั้นได้ปลูกสร้างขึ้นและควรเข้าอยู่ได้ (มาตรา 12)

3. กรณีที่เจ้าของติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกล เครื่อง กระทบ หรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย เป็นต้น ขึ้นในโรงเรือนนั้น ๆ กฎหมายกำหนดให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สินนั้น รวมทั้งส่วนควบด้วย (มาตรา 13) ขั้นตอนการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน มีขั้นตอนการจัดเก็บดังนี้

1. ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีต้องไปปรับแบบพิมพ์ เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สิน (ภ.ร.ด.2) ที่งานกองคลังของสำนักงานเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วน ตำบลซึ่งทรัพย์สินตั้งอยู่และกรอกแบบ พิมพ์ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

2. พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแบบพิมพ์ และกำหนดประเภทของทรัพย์สินค่า รายปีและค่าภาษีที่จะต้องเสีย แล้วแจ้งรายการดังกล่าวไปยังพนักงานจัดเก็บภาษีเพื่อแจ้งให้ผู้ชำระ ภาษีทราบ

3. เมื่อผู้มีหน้าที่ชำระภาษีได้รับแจ้งรายการประเมิน (ภ.ร.ด.8) จะต้องชำระต่อพนักงานเก็บภาษีภายใน 30 วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับการแจ้งประเมิน

4. ถ้าผู้มีหน้าที่ชำระภาษีไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาถือเป็นภาษีค้างชำระซึ่ง ต้องเสียเงินเพิ่มดังนี้

4.1 ถ้าชำระไม่เกิน 1 เดือน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาให้เพิ่มร้อยละ 2.5

4.2 ถ้าเกิน 1 เดือนแต่ไม่เกิน 2 เดือนให้เพิ่มร้อยละ 5

4.3 ถ้าเกิน 2 เดือนแต่ไม่เกิน 3 เดือนให้เพิ่มร้อยละ 7.5

4.4 ถ้าเกิน 3 เดือนแต่ไม่เกิน 4 เดือนให้เพิ่มร้อยละ 10

4.5 ถ้าไม่ชำระภาษีและเงินเพิ่มภายใน 4 เดือน ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจ ออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดอายัดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ซึ่งค้างชำระค่าภาษีเพื่อนำเงินมา ชำระเป็นภาษีเงินเพิ่ม ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย โดยไม่ต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

ฐานของภาษีบำรุงท้องที่ มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 กำหนดให้ทางการประเมิน จัดเก็บภาษีจาก “ราคาปานกลางของที่ดิน” หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการจัดเก็บภาษีจากมูลค่าของ ที่ดิน โดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ที่ดิน” หมายถึง พื้นที่ดินและ รวมถึงที่ที่เป็นภูเขาที่มีน้ำด้วย โดยฐานของภาษีบำรุงท้องที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 มีข้อสังเกตบาง ประการ ดังนี้

1. การตีราคาปานกลางของที่ดิน เพื่อใช้เป็นฐานในการประเมินภาษีนั้น กฎหมายกำหนดให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้าราคาของที่ดินในตำบลใดมีความแตกต่างกันมากให้ พิจารณาตีราคาโดยกำหนดเขตในตำบลนั้นแยกออกเป็นหน่วย ๆ เพื่อให้การตีราคาปานกลางเป็นไป โดยเที่ยงธรรม

2. การตีราคาปานกลางของที่ดิน ให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยซึ่งซื้อขายกันโดย สุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่า 3 ราย ในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ก่อนวันตีราคามาคำนวณ ถัวเฉลี่ยเป็น ราคาปานกลางโดยมิให้คำนวณราคาโรงเรือน สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งเพาะปลูกเข้าไปรวมด้วย ในกรณีที่ มิได้มีการซื้อขายที่ดินในเขตนั้น ให้นำเอาวิธีการคำนวณในเขตที่ใกล้เคียงกันและมีสภาพคล้ายคลึงกัน มาเป็นราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้น โดยกฎหมายกำหนดให้มีการตีราคาปานกลางของที่ดินทุกรอบระยะเวลา 4 ปี อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการแสดงว่าราคาที่ดินในเขตนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ เจ้าของที่ดินอาจจะร้องขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้มีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ก่อนครบ กำหนด 4 ปีก็ได้

ทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้นภาษี มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 กำหนดให้เจ้าของที่ดิน ดังต่อไปนี้ไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

1. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งของพระราชวังอันเป็นส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
2. ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐ หรือ สาธารณะประโยชน์โดยมิได้หาประโยชน์
3. ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่น ที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือ สาธารณะโดยมิได้หาผลประโยชน์
4. ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษาหรือการกุศลสาธารณะ
5. ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ ว่าจะประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้าโดยมิได้หาผลประโยชน์
6. ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะที่มีได้รับผลประโยชน์ตอบแทน
7. ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้าหรือการทำเรือของรัฐ หรือที่ใช้ เป็นสนามบินของรัฐ
8. ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินอยู่แล้ว

9. ที่ดินของเอกชน เฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ โดยเจ้าของที่ดินมิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น

10. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งของที่ทำการขององค์การสหประชาชาติ ทบวง การชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศอื่นที่ประเทศไทยมีข้อมูลผูกพันให้ยกเว้นตาม อนุสัญญาหรือความตกลง

11. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการของสถานทูตหรือสถานกงสุล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลัก ถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

12. ที่ดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

อัตราภาษีบำรุงท้องที่มาตรา 7 กำหนดให้ผู้เป็นเจ้าของที่ดินมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่จากราคาปานกลางของที่ดินนั้นที่ดินที่ใช้ประกอบกิจการเฉพาะประเภทไม้ล้มลุกให้เสียถึงอัตรา แต่ถ้าเจ้าของที่ดิน ประกอบกิจการประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตัวเองให้เสียอย่างสูงไม่เกินร้อยละ 5 บาท และที่ดินที่ทิ้งไว้ วางเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพของที่ดินให้เสียเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่า

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่คือเจ้าของที่ดิน ซึ่งคำว่า “เจ้าของที่ดิน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือครอบครอง อยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน (มาตรา 6) ถ้าที่ดินนั้นมีเจ้าของร่วมกันหลายคน เจ้าของ ร่วมกันนั้นจะต้องร่วมกันรับผิดชอบเสียภาษี (มาตรา 7)

อนึ่ง หากมีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินให้บุคคลอื่น โดยก่อนโอนผู้โอนยังค้างชำระภาษีบำรุงท้องที่อยู่ ผู้รับโอนจะต้องรับผิดชอบในภาษีที่ค้างไว้ไม่เกินห้าปี คงอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าของที่ดินเดิม อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีได้กรรมสิทธิ์มาจากการขายทอดตลาด โดยคำสั่งศาลหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์คดีล้มละลาย หรือคำสั่งขายทอดตลาดตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช 2508 ผู้ซื้อไม่ต้องรับผิดชอบในภาษีที่ค้างชำระนั้น (มาตรา 39)

การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ ได้กำหนดการลดหย่อนการเสียภาษีแก่ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินในกรณีที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของตนเองหรือใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ หรือประกอบกิจการของตนเองไว้ในมาตรา 22 โดยมีการลดหย่อน ดังนี้

1. ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล ได้รับลดหย่อนไม่เกิน 5 ไร่ เว้นแต่ข้อบัญญัติจังหวัดจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แต่จะกำหนดให้ลดหย่อนน้อยกว่า 3 ไร่ไม่ได้

2. ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาล ได้รับลดหย่อนไม่เกิน 1 ไร่ เว้นแต่เทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แต่จะกำหนดให้ลดหย่อนน้อยกว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้

3. ถ้าเป็นที่ดินในเขตเมืองพัทยาและเขตเทศบาลอื่นนอกจากเขตเทศบาลตำบลได้รับลดหย่อนไม่เกิน 100 ตารางวา เว้นแต่ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แต่จะกำหนดให้ลดหย่อนน้อยกว่า 50 ตารางวาไม่ได้

4. ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร 1) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นมากได้รับการลดหย่อนไม่เกิน 100 ตารางวา เว้นแต่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แต่จะกำหนดให้ลดหย่อนน้อยกว่า 50 ตารางวาไม่ได้ 2) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ได้รับลดหย่อนไม่เกิน 1 ไร่ เว้นแต่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แต่จะกำหนดให้ลดหย่อนน้อยกว่า 100 ตารางวาไม่ได้ 3) ในท้องที่ชนบทได้รับการลดหย่อนไม่เกิน 5 ไร่ เว้นแต่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แต่จะกำหนดให้ลดหย่อนน้อยกว่า 3 ไร่ไม่ได้ ท้องที่ใดเป็นท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นมาก หนาแน่นปานกลางหรือชนบท ย่อมเป็นไปตามกฎกระทรวงซึ่งออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

วิธีเสียภาษี ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใช้วิธีประเมินภาษีโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ประเมินให้ และจะส่ง แบบประเมินภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีภายในเดือน ก.พ. ของแต่ละปีและผู้เสียภาษีต้องชำระภาษีให้แล้วเสร็จ ภายใน 30 เมษายนของปีนั้น แบบประเมินภาษีจะประกอบด้วย

1. รายการที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง
2. ราคาประเมินทุนทรัพย์
3. อัตราภาษี
4. จำนวนภาษีที่ต้องชำระ

การขอเงินคืนภาษี ในกรณีที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเกินกว่าจำนวนที่ต้องเสีย ไม่ว่าจะโดยความผิดพลาดของตนเอง หรือจากการประเมินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้เสียภาษีมียสิทธิขอเงินคืนภาษีได้ภายใน 3 ปีนับแต่วันที่ชำระภาษี โดยยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่น ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ประเมินภาษีผิดพลาด ผู้เสียภาษีมียสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตรา 1% ต่อเดือน (เศษของเดือนของเงินปัดเป็น 1 เดือน) ของเงินที่ได้รับคืนโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอรับคืนเงินจนถึงวันที่คืนเงิน ทั้งนี้ กฎหมายกำหนดเพดานดอกเบี้ยไว้สูงสุดไม่เกินจำนวนเงินภาษีที่จะได้รับคืน

อัตราภาษี ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างกำหนดอัตราภาษีจำแนกตามประเภทการใช้ประโยชน์และตัวผู้เสียภาษี ทั้งนี้ อัตราภาษีจะใช้คำนวณแบบขั้นบันไดตามมูลค่าของฐานภาษีแต่ละชั้น อนึ่ง หากที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างมีการใช้ประโยชน์หลายประเภท ภาษีจะคำนวณตามสัดส่วนของการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภท

1. ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ต้องเป็นการทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงสัตว์น้ำ และกิจการอื่นตาม

หลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันประกาศ กำหนด ซึ่งยังอยู่ระหว่างรอประกาศอีกครั้ง

ก. บุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม

ปีภาษี	มูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (บาท)	อัตรภาษี
พ.ศ.2563-2565	0 - ∞ (ไม่จำกัดมูลค่า)	ยกเว้น
พ.ศ.2566 เป็นต้นไป	0 - ∞ (ไม่จำกัดมูลค่า) > 50 ล้านบาท	ยกเว้น ไม่เกิน 0.15%

ข. กรณีอื่น

ปีภาษี	มูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (บาท)	อัตรภาษี
พ.ศ.2563-2564	0 - 75 ล้านบาท	.01%
	75 - 100 ล้านบาท	0.03%
	100 - 500 ล้านบาท	0.05%
	500 - 1000 ล้านบาท	0.07%
	> 1000 ล้านบาท	0.10%
พ.ศ.2565 เป็นต้นไป	0 - ∞ (ไม่จำกัดมูลค่า)	ไม่เกิน 0.15%

2. ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย

ก. บุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของทั้งที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในวันที่ 1 มกราคมของปี (บ้านหลัก)

ปีภาษี	มูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (บาท)	อัตรภาษี
พ.ศ.2563-2564	0 - 50 ล้านบาท	ยกเว้น
	50 - 75 ล้านบาท	0.03%
	75 - 100 ล้านบาท	0.05%
	> 1000 ล้านบาท	0.10%
พ.ศ.2565 เป็นต้นไป	0 - 50 ล้านบาท > 50 ล้านบาท	ยกเว้น ไม่เกิน 0.3%

ข. บุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของเฉพาะสิ่งปลูกสร้าง และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในวันที่ 1 มกราคมของปีนั้น
(บ้านหลัก)

ปีภาษี	มูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (บาท)	อัตรภาษี
พ.ศ.2563-2564	0 - 10 ล้าน	ยกเว้น
	10 - 50 ล้าน	0.02%
	50 - 75 ล้าน	0.03%
	75 - 100 ล้าน	0.05%
	> 1000 ล้าน	0.10%
พ.ศ.2565 เป็นต้นไป	0 - 10 ล้าน	ยกเว้น
	> 10 ล้าน	ไม่เกิน 0.3%

ค. กรณีอื่น เช่น บ้านหลังที่สอง (บ้านรอง)

ปีภาษี	มูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (บาท)	อัตรภาษี
พ.ศ.2563-2564	0 - 50 ล้าน	0.02%
	50 - 75 ล้าน	0.03%
	75 - 100 ล้าน	0.05%
	> 1000 ล้าน	0.10%
พ.ศ.2565 เป็นต้นไป	0 - ∞ (ไม่จำกัดมูลค่า)	ไม่เกิน 0.3%

3. ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่น เช่น ใช้เชิงพาณิชย์

ปีภาษี	มูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (บาท)	อัตรภาษี
พ.ศ.2563-2564	0 - 50 ล้าน	0.3%
	50 - 200 ล้าน	0.4%
	200 - 1000 ล้าน	0.5%
	1000 - 500 ล้าน	0.6%
	> 5000 ล้าน	0.7%
พ.ศ.2565 เป็นต้นไป	0 - ∞ (ไม่จำกัดมูลค่า)	ไม่เกิน 1.2%

4. ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ

ปีภาษี	มูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (บาท)	อัตรภาษี
พ.ศ.2563-2564	0 - 50 ล้านบาท	0.3%
	50 - 200 ล้านบาท	0.4%
	200 - 1000 ล้านบาท	0.5%
	1000 - 500 ล้านบาท	0.6%
	> 5000 ล้านบาท	0.7%
พ.ศ.2565 เป็นต้นไป	0 - ∞ (ไม่จำกัดมูลค่า)	ไม่เกิน 1.2%

อนึ่ง ถ้าทิ้งร้างว่างเปล่าเวลา 3 ปีติดต่อกัน อัตรภาษีจะเพิ่มขึ้นอีก 0.3% และจะขึ้นภาษีอีก 0.3% ในทุก ๆ 3 ปี แต่กำหนดเพดานภาษีที่เสียรวมทั้งหมดสูงสุดไม่เกิน 3% ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับยกเว้นภาษี

ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างต่อไปนี้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

1. ทรัพย์สินของรัฐหรือของหน่วยงานของรัฐซึ่งใช้ในกิจการของรัฐหรือของหน่วยงานของรัฐ หรือในกิจการสาธารณะ ทั้งนี้ โดยมีได้ใช้หาผลประโยชน์
2. ทรัพย์สินที่เป็นที่ทำการขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษขององค์การสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ซึ่งประเทศไทยมีข้อผูกพันที่ต้องยกเว้นภาษีให้ตามสนธิสัญญา หรือความตกลงอื่นใด
3. ทรัพย์สินที่เป็นที่ทำการสถานทูตหรือสถานกงสุลของต่างประเทศ ทั้งนี้ ให้เป็นไป ตามหลักอภัยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน
4. ทรัพย์สินของสภาอากาศไทย
5. ทรัพย์สินที่เป็นศาสนสมบัติไม่ว่าของศาสนาใดที่ใช้เฉพาะเพื่อการประกอบศาสนกิจ หรือ กิจการสาธารณะ หรือทรัพย์สินที่เป็นที่อยู่ของสงฆ์ นักพรต นักบวช หรือบาทหลวง ไม่ว่าในศาสนาใด หรือทรัพย์สินที่เป็นศาลเจ้า ทั้งนี้ เฉพาะที่มีได้ใช้หาผลประโยชน์
6. ทรัพย์สินที่ใช้เป็นสุสานสาธารณะหรือฌาปนสถานสาธารณะ โดยมีได้รับประโยชน์ตอบแทน
7. ทรัพย์สินที่เป็นของมูลนิธิหรือองค์การหรือสถานสาธารณกุศลตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะที่มีได้ใช้หาผลประโยชน์
8. ทรัพย์สินของเอกชนเฉพาะส่วนที่ได้ยินยอมให้ทางราชการจัดให้ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด

9. ทรัพย์สินส่วนกลางที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกันสำหรับเจ้าของร่วมของอาคารชุด (ส่วนกลางของคอนโด)

10. ที่ดินอันเป็นสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

11. ที่ดินอันเป็นพื้นที่สาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

12. ทรัพย์สินอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ปัจจุบันยังไม่มี)

บทลงโทษ

เบี้ยปรับ คือ ค่าปรับที่เกิดจากการชำระภาษีไม่ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งแบ่งกรณีได้ดังนี้

1. ไม่ได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด และได้รับหนังสือแจ้งเตือน เสียเบี้ยปรับ 40% ของจำนวนภาษีค้างชำระ

2. ไม่ได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ชำระภาษีตามเวลาที่แจ้งไว้ตามหนังสือแจ้งเตือน เสียเบี้ยปรับ 20% ของจำนวนภาษีค้างชำระ

3. ไม่ได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ชำระภาษีก่อนจะได้รับหนังสือแจ้งเตือน เสียเบี้ยปรับ 10 % ของจำนวนภาษีค้างชำระ

เงินเพิ่ม คือ ดอกเบี้ยที่เกิดจากการชำระภาษีล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนด โดยจะคิดในอัตรา 1% ต่อเดือน (เศษของเดือนของเงินปัดเป็น 1 เดือน) ของเงินภาษีที่ค้างชำระโดยไม่คิดทบต้นโดยเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีจนถึงวันที่ชำระภาษี ทั้งนี้ กฎหมายกำหนดเพดานดอกเบี้ยไว้สูงสุดไม่เกินจำนวนเงินภาษีที่จะชำระ (แต่ถ้าได้รับการขยายกำหนดเวลาชำระภาษี และชำระภาษีภายในกำหนดนั้น อัตราเงินเพิ่มจะลดลงเหลือ 0.5% ต่อเดือน)

โทษทางอาญา การแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี อาจต้องรับโทษจำคุกสูงสุด 2 ปี ปรับสูงสุด 40,000 บาท และในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดก็อาจส่งผลให้กรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษทางอาญาเช่นเดียวกันด้วย

การอุทธรณ์ ในกรณีที่ผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษี สามารถยื่นอุทธรณ์ต่อผู้บริหารท้องถิ่นได้ภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับแจ้งการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษี

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิทักษ์พงษ์ ชัยคช (2564) วิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาหลักการทั่วไปของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใน

จังหวัดตรัง เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง และเพื่อศึกษาแนวทางมาตรการที่เหมาะสมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมมาเสนอแนะในการแก้ไขกฎหมายของประเทศไทยให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาพบว่า กฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เป็นกฎหมายจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่มายกเลิกและทดแทนภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดินเดิมที่ใช้กันมาหลายสิบปี เป้าหมายของกฎหมายภาษีที่ดินฯ คือการสังคายนาวิธีการจัดเก็บให้คิดในอัตราที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน เก็บภาษีได้ครบครอบคลุม ไม่ลักลั่น และลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ที่มีได้สามารถทำให้ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายภาษีท้องถิ่นเดิมนั้นหมดไปเนื่องจากเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า กฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยเฉพาะร่างบ.บัญญัติว่าด้วยลักษณะของทรัพย์สินที่ไม่ต้องเสียภาษี หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการให้อำนาจผู้บริหารท้องถิ่นในการออกประกาศยกเว้น หรือลดภาษีให้แก่ประชาชนนั้น มีความไม่ชัดเจนในตัวบทบัญญัติของกฎหมาย เกิดปัญหาการตีความข้อกฎหมายหลายประการ อาทิเช่น ปัญหาการตีความบทบัญญัติว่าด้วยทรัพย์สินที่ไม่ต้องเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา 5(3) และมาตรา 5 (9) ปัญหาเรื่องประกาศยกเว้นหรือลดภาษี ตามร่างมาตรา 40 และปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของผู้บริหารท้องถิ่นในการพิจารณาลดหรือยกเว้นภาษีตามร่างมาตรา 41 และ มาตรา 42 ซึ่งไม่ได้กำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานไว้ชัดเจน เป็นต้น”

อำนาจ สังข์ช่วย (2564) วิจัยเรื่อง “ปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี ตาม พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง 2) ศึกษาปัญหาอุปสรรคและผลกระทบจากการดำเนินงานจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และ 3) ศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตาม พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเจาะลึก ประชากรกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ ข้อมูล จำนวน 20 คน คัดเลือกโดยวิธีเจาะจงตามสถานการณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ผลการศึกษา พบว่า สภาพการดำเนินงานจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดให้มีการประชุม อบรมเจ้าหน้าที่ ผู้นำชุมชน และประชาชนผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ กฎหมาย พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ใหม่ มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ ทางหอกระจายข่าวชุมชน จัดส่งหนังสือถึงเจ้าของบ้านโดยตรง และมีการจัดเก็บภาษีตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ปัญหาอุปสรรคต่อการดำเนินงานจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พบว่า รัฐประกาศใช้ พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เก็บภาษีสรวดเร็วเกินไป หน่วยงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการเจ้าหน้าที่และประชาชนผู้ปฏิบัติ ตั้งตัวไม่

ทัน ประชาชนยังไม่เข้าใจในระบบการเสียภาษี หน่วยงานส่วนท้องถิ่น มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอไม่สอดคล้องกับปริมาณงานในหน้าที่ ท้องถิ่นได้รับฐานข้อมูลจำนวนที่ดินกับรายละเอียดของผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินไม่ตรงกัน ผลกระทบต่อการดำเนินการจัดเก็บภาษีรายได้จากประชาชนผู้เสียภาษีทรัพย์สินที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยภาพรวมพบว่า 1). ผลกระทบต่อรัฐ คือ การประกาศใช้ พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 รวดเร็วเกินไป หน่วยงานส่วนท้องถิ่นตั้งตัวไม่ทัน ประชาชนยังไม่เข้าใจในรายละเอียดของการเสียภาษีอย่างทั่วถึง ท้องถิ่นมีฐานข้อมูลบัญชีทรัพย์สินไม่ตรงตามที่ประชาชนครอบครองจริง 2). ผลกระทบต่อประชาชนในภาพรวม พบว่า ประชาชนขาดความรู้ ไม่เข้าใจในกฎหมาย การเสียภาษีระบบใหม่ จึงขาดความร่วมมือ ขาดการมีส่วนร่วมต่อการมาเสียภาษี แนวทางพัฒนาการดำเนินงานจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พบว่า 1) ควรจัดตั้งงบประมาณ ด้านการประชาสัมพันธ์จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในระบบการเสียภาษีให้กับประชาชนทุกครัวเรือน 2) ควรส่งเสริมให้ประชาชนหรือผู้นำชุมชน เข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วม ในการประชาสัมพันธ์ 3) ควรเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตามตำแหน่งหน้าที่ให้เพียงพอ 4) รัฐควรจัดให้มีการยื่นแบบเสียภาษีระบบออนไลน์ การชำระภาษีผ่านระบบ Net Bank 5) รัฐควรส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจ ให้สิ่งตอบแทนแก่ผู้มาเสียภาษีตามกฎหมาย หรือจัดให้มีส่วนลดหย่อนภาษี เป็นต้น

อุดม อินทร์เพชร (2563) ทำการวิจัย เรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคนโยบายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย” วัตถุประสงค์ 1) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคนโยบายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด 2) เปรียบเทียบนโยบายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามทัศนะของประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด จำแนกตามเพศ อายุ และรายได้ และ (3) นำเสนอข้อเสนอแนะการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามทัศนะของประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย จำนวน 7,604 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตร Taro Yamane จำนวน 381 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่มีระดับความเชื่อมั่น เท่ากัน 0.832 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาและอุปสรรคนโยบายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามทัศนะของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านการให้บริการ ด้านประชาชนผู้รับบริการ ด้านระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และด้านการบริหารการจัดเก็บภาษี 2) เปรียบ ปัญหาและอุปสรรคนโยบายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตาม

ทัศนคติของประชาชน พบว่า ประชาชนที่มีเพศและอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคนโยบายการจัดการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามทัศนคติของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคนโยบายการจัดการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่แตกต่างกัน และ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและอุปสรรคนโยบายการจัดการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พบว่า ประชาชนมีข้อเสนอแนะ 3 ลำดับแรก ได้แก่ บุคลากรส่วนการคลังจะต้องมีความรู้ในระเบียบ กฎหมาย ที่ชัดเจนสามารถตอบข้อซักถามได้ รองลงมาคือ ควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้มีปริมาณมากเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และควรจัดทำปฏิทินในการปฏิบัติงานและแผนการจัดการจัดเก็บภาษีแล้วดำเนินงานแผนงานนั้น คิดเป็นร้อยละ 8.14, 6.56, 5.77

มายามีน หวันฮัซซัน และคณะ (2562) ทำการวิจัย เรื่อง “ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงระดับความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาสและ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ หัวหน้าส่วนงานคลังและพนักงานจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส. โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับมากและพบว่าระดับความพร้อมในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส มีระดับความพร้อมที่ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังพบว่า ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงานและประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562

วนิดา ณ ลำพูน และคณะ (2562) ทำการวิจัย เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจการเสียภาษีของผู้เสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีของผู้เสียภาษี 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีของผู้เสียภาษี จำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้เสียภาษี จำนวน 366 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน และการทดสอบที่ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เสียภาษีมักรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี โดยรวมและรายด้านได้แก่ ด้านฐานภาษี ด้านการยกเว้นมูลค่าฐานภาษี ด้านอัตราภาษี ด้านการลด และการยกเว้นภาษี ด้านการคำนวณภาษี และด้านการแจ้งการประเมินภาษีอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการแจ้งการประเมินภาษี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการลดและการรับยกเว้นภาษี 2) ผู้เสียภาษีเพศชายกับเพศหญิงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี ด้านฐานภาษี และด้านอัตราภาษี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

วรารณ ธรรมภักดิ์ และ ศิริศักดิ์ เหล่าจันทน์ (2562) ทำการวิจัย เรื่อง “ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมและรูปแบบในการเตรียมความพร้อมในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของเทศบาลตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองขอนแก่น โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหารและบุคลากรท้องถิ่น รวมถึงประชาชน จำนวนรวม 24 คน จากพื้นที่ 4 เทศบาลตำบล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการค้นหาแก่นสาระ (Thematic Analysis) และกำหนดประเด็นสำคัญเพื่ออธิบายความพร้อมและรูปแบบการเตรียมความพร้อมที่ค้นพบก่อนที่จะดำเนินการการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายใหม่ที่บังคับใช้และนำสาระสำคัญที่ได้ไปอธิบายในกรอบการวิเคราะห์ที่กำหนด ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลตำบลมีความพร้อมในการจัดเก็บภาษีและมีรูปแบบการเตรียมความพร้อมใน 4 ลักษณะ ประกอบด้วย 1) เทศบาลได้นำแผนการเตรียมความพร้อมที่กำหนดโดยส่วนกลางมาเตรียมวางแผนสู่การปฏิบัติอย่างไรก็ตามพบว่าเทศบาลไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการเตรียมการเองเป็นการรอรับการสั่งการจากส่วนกลาง 2) เทศบาลได้ส่งเสริมบุคลากรให้เข้ารับการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจตามที่ส่วนกลางจัดและนำมาถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากรในองค์กรตลอดจนให้แก่ประชาชนผู้เสียภาษีแต่ยังพบว่า ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นเพียงผู้สนับสนุนนโยบายแต่ไม่ได้เข้าร่วมในการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ 3) เทศบาลได้ใช้กลไกการประชาสัมพันธ์เพื่อสื่อสารในทุกช่องทางที่จะทำให้ข้อมูลเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย แต่ยังพบว่าเทศบาลไม่ได้นำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ประโยชน์ในด้านนี้เท่าที่ควร และ 4) เทศบาลได้แสวงหาความร่วมมือกับเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและได้ร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ในพื้นที่เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และเพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยเสนอแนะว่าผู้บริหารและบุคลากรควรมีความรู้ความเข้าใจในตัวกฎหมายที่จะบังคับใช้และเลือกใช้ช่องทางการเข้าถึงประชาชนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้มากขึ้นและให้หน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลต้นทางเปิดการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ร่วมกันในระหว่างหน่วยงานภาครัฐ

สุภาภรณ์ ตะวันไกล่รุ่ง (2562) ทำการวิจัย เรื่อง “สถานการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชนอันมีผลต่อการจัดเก็บภาษี ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงข้อมูลเกี่ยวกับประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้างในพื้นที่ อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ศึกษาถึงสถานการณ์การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูก สร้างในพื้นที่ อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก และศึกษาถึงสถานการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจของ ประชาชนอันมีผล ต่อการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ในพื้นที่อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก การ วิจัยครั้งนี้เป็นการ วิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้กลุ่ม ตัวอย่าง คือ ประชากร ในเขตตำบลแม่ระมาด ตำบลแม่จะเร และตำบลชะเนงือ จังหวัดตาก จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson product-moment correlation) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการวิจัย พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวนรวมทั้งสิ้น 400 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21- 30 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีการศึกษาอนุปริญญา มีอาชีพลูกจ้าง / พนักงาน บริษัทเอกชน และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการชำระภาษี 1 - 2 ปี ผลการทดสอบ สมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ในการ ชำระภาษีต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างต่างกัน

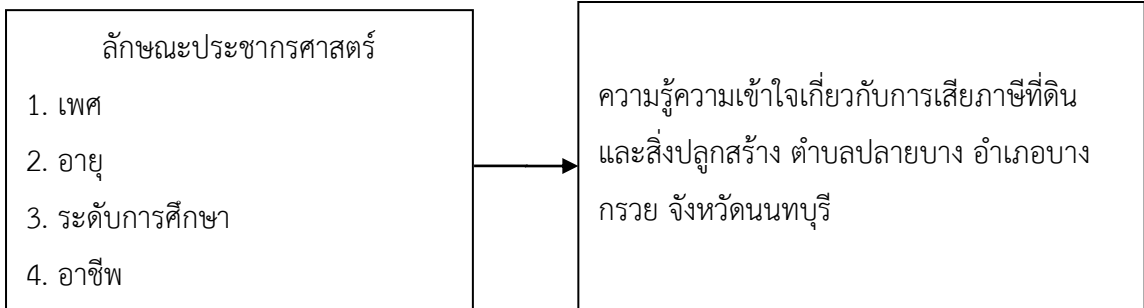
สุภาพ รัตแพทย์ (2560) ทำการวิจัย เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของ ประชาชนเขตบางนา กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี ท้องถิ่น ของประชาชนเขตบางนา กรุงเทพมหานคร 2.เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test แบบสถิติความแปรปรวนทาง เดียว (One - Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffé ผลการทดสอบพบว่า ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพสมรส และด้านรายได้ ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยรวมไม่ต่างกัน และประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยรวมต่างกัน

สุพรรณษา สุขเจริญ (2558) ทำการวิจัย เรื่อง “ปัญหาการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของ ประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มี

วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัญหาการเสียภาษีและที่ดินของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยศึกษาเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่าง 221 คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัญหาการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีปัญหาการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินมากที่สุด คือ ด้านความรู้ของประชาชน รองลงมาคือ ด้านกระบวนการในการเสียภาษี ด้านเทคโนโลยี และด้านเจ้าหน้าที่ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษีของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินไม่แตกต่างกัน

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (Survey Research) ผู้วิจัยนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ที่ต้องเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ในตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 20,352 คน (ที่มา : เทศบาลตำบลปลายบาง ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2563) ผู้วิจัยคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการแบบสอบถาม โดยสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 393 คน ในการนี้ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามเพื่อร้อยละ 5 เพื่อกรณีที่ได้แบบสอบถามคืนไม่ครบหรือไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ได้ คิดเป็นแบบสอบถามที่เผื่อ 20 คน จากประชาชนที่อาศัยอยู่ ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวนประชาชนตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 413 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี คือแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ 1) เพศ 2) อายุ 3)ระดับการศึกษา 4) อาชีพ โดยเป็นคำถามแบบปลายปิด (Closed-end questions)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามตัวเลือก 2 ตัวเลือก (ถูก-ผิด) จำนวน 28 ข้อ คะแนนเต็ม 28 คะแนน สอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา กับข้อมูลที่จัดเก็บ (Index of item Objective Congruence: IOC) จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาถึงความเห็นเกี่ยวกับคำถามว่ามีความสอดคล้องของเนื้อหา ดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 0.916

3.3.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยการนำแบบสอบถามทดสอบกับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนและนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นได้ค่า 0.625 ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำแบบสอบถามฉบับนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการจัดทำงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บข้อมูลจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทั้งหมด 413 ชุด โดยผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Forms โดยการส่งลิงก์แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างผ่านโซเชียลมีเดีย เช่น Line, Facebook เป็นต้น เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาทำการตรวจสอบและแยกเฉพาะที่สมบูรณ์เพื่อดำเนินการจัดทำรหัสในแบบสอบถามตามที่กำหนดในตารางแจกแจงความถี่ ทำการกรอกข้อมูลตามรหัส (Coding form) ลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอค่าสถิติ

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากหนังสือ วารสาร เอกสารทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ลงรหัส บันทึกข้อมูล ทำการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

3.5.1 เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากผู้มีหน้าที่ชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ทิ้งและทำความสะอาดข้อมูล

3.5.2 บันทึกข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิจารณาความถูกต้องเบื้องต้นข้อมูล

3.5.4 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ

3.4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปร โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่มี 2 กลุ่มและใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในการวิเคราะห์ตัวแปรต้นที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffé วิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยนำค่าคะแนนที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ถูกต้องมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้

ค่าคะแนน 0 – 9 หมายถึง ความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าคะแนน 10- 20 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนน 21-28 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 305 คน คิดเป็น ร้อยละ 74.03 อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 และมีอาชีพเป็นพนักงานลูกจ้าง จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 47.33 รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	107	25.97
หญิง	305	74.03
รวม	412	100.00
อายุ		
20 - 30 ปี	88	21.36
31 - 40 ปี	29	7.04
41 - 50 ปี	234	56.80
51 - 60 ปีขึ้นไป	61	14.80
รวม	412	100.00

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	36	8.74
มัธยมศึกษาตอนต้น	16	3.88
มัธยมศึกษาตอนปลาย	140	33.98
ปริญญาตรี	220	53.40
รวม	412	100.00
อาชีพ		
เจ้าของกิจการ	87	21.12
พนักงานลูกจ้าง	195	47.33
อาชีพอิสระ	82	19.90
ค้าขาย	21	5.10
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	27	6.55
รวม	412	100.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จากแบบทดสอบความรู้จำนวน 28 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน (คะแนนเต็ม 28 คะแนน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนแบบทดสอบได้เฉลี่ย 21.19 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.22 คะแนน คะแนนที่ได้คิดเป็นร้อยละ 75.68 ของคะแนนเต็ม โดยในส่วนข้อคำถามรายข้อ กลุ่มตัวอย่างตอบถูกต้องที่สุดร้อยละ 51.20 และตอบถูกมากที่สุดคือ ร้อยละ 100 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน
ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ข้อความ	ตอบผิด		ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยเก็บจากที่ดิน โรงเรือน อาคาร ตึก ห้องชุด หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นใดที่มีลักษณะให้ใช้เพื่ออยู่อาศัย	8	1.9	404	98.06
2. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทราบกำหนดในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี	0	0.0	412	100.00
3. หากเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ และที่ดินเป็นเจ้าของเดียวกัน เจ้าของทรัพย์สินนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี	24	5.8	387	94.20
4. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องไปปรับแบบพิมพ์ เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินที่งานกองคลังของสำนักงานเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งทรัพย์สินตั้งอยู่	66	16.1	345	83.90
5. ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อเกษตรกรรม คือที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้สำหรับทำไร่ ทำนา ปลูกสวนป่า การเลี้ยงปศุสัตว์	36	8.8	374	91.20
6. เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้รับแจ้งการประเมินค่าภาษีที่ดินแล้วจะต้อง ชำระภาษีภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งประเมิน	56	13.6	356	86.40
7. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นภาษีที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นจะต้องไปเสียภาษี ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นตั้งอยู่	64	15.5	348	84.50
8. อัตราภาษี ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างกำหนดอัตราภาษีจำแนกตามประเภทการใช้ประโยชน์	64	15.6	347	84.40
9. ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีการประกอบกิจการด้านพาณิชย์หรือให้เช่าปีนี้ จะถูกเรียกเก็บภาษีในปีถัดไป	130	31.6	282	68.40

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน
ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (ต่อ)

ข้อความ	ตอบผิด		ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10. ที่ดินที่ใช้ทำพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม คือ การทำประโยชน์ด้านพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม อาคารสำนักงาน โรงแรม ร้านอาหาร และอื่น ๆ มี เพดานภาษีสูงสุดอยู่ที่ 1.2%	162	39.3	250	60.70
11. ที่ดินรกร้าง คือที่ดินว่างเปล่าที่ไม่ได้ทำประโยชน์ ตามสมควรแก่สภาพ	116	28.2	296	71.80
12. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปี และเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ ผู้อื่นอยู่ นอกจากคน ฝ้าในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือใน ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน ได้รับการยกเว้นภาษี	200	48.8	210	51.20
13. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใช้วิธีประเมินภาษีโดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ประเมินให้ และจะ ส่ง แบบประเมินภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีภายในเดือน กุมภาพันธ์ของแต่ละปีและผู้เสียภาษีต้องชำระภาษี ให้แล้วเสร็จ ภายใน 30 เมษายนของปี	100	24.4	310	75.60
14. ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย เสียภาษี ในอัตราไม่เกินร้อยละ 0.1% ของมูลค่าที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้าง	126	30.6	286	69.40
15. ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม เสียภาษีในอัตราไม่เกิน ร้อยละ 0.05% ของมูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	169	41.5	238	58.50
16. ที่ดินทิ้งร้างว่างเปล่าเวลา 3 ปีติดต่อกัน อัตราภาษี จะเพิ่มขึ้นอีก 0.3% และจะขึ้นภาษีอีก 0.3% ในทุก ๆ 3 ปี แต่กำหนดเพดานภาษีที่เสียรวมทั้งหมดสูงสุดไม่ เกิน 3%	163	39.8	247	60.20

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน
ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (ต่อ)

ข้อความ	ตอบผิด		ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
17. หากที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างมีการใช้ประโยชน์หลายประเภท ภาษีจะคำนวณตามสัดส่วนของการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภท	122	29.9	286	70.10
18. ดอกเบี้ยที่เกิดจากการชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนด โดยจะคิดในอัตรา 1% ต่อเดือน (เศษของเดือนของเงินปัดเป็น 1 เดือน)	127	30.8	285	69.20
19. ที่ดินของเอกชนที่ใช้ทำการกุศลสาธารณะ เช่น สุสาน สวนสาธารณะจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี	76	18.6	332	81.40
20. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินจะขอผ่อนชำระก็ได้โดยมีวงเงินค่าภาษีที่จะขอผ่อนชำระนั้นจะต้องมีจำนวนตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้นไป	144	35.1	266	64.90
21. เจ้าของที่ดินต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 12 หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการภายในกำหนดระยะเวลา	140	34.0	272	66.00
22. โทษทางอาญา การแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี อาจต้องรับโทษจำคุกสูงสุด 2 ปี ปรับสูงสุด 40,000 บาท	122	29.6	290	70.40
23. กรณีที่ผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษีสามารถยื่นอุทธรณ์ต่อผู้บริหารท้องถิ่นได้ภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับแจ้งการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษี	65	15.8	347	84.20

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียหายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน
ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (ต่อ)

ข้อความ	ตอบผิด		ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
24. กรณีที่เสียหายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเกินกว่าจำนวนที่ต้องเสีย ไม่ว่าจะโดยความผิดพลาดของตนเองหรือจากการประเมินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้เสียหายมีสิทธิขอเงินคืนภาษีได้ภายใน 3 ปีนับแต่วันที่ชำระภาษี	78	18.9	334	81.10
25. ถ้าที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกริ้อถอนหรือถูกทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนโดยประการอื่นให้ลดหย่อนค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลาย	81	19.9	327	80.10
26. เจ้าของที่ดินติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกล เครื่อง กระจกหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสีโรงเลื่อย เป็นต้น ขึ้นในสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ กฎหมายกำหนดให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สินนั้น	103	25.0	309	75.00
27. ไม่ได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ชำระภาษีตามเวลาที่แจ้งไว้ตามหนังสือแจ้งเตือน เสียเบี้ยปรับ 20% ของจำนวนภาษีค้างชำระ	144	35.0	268	65.00
28. ไม่ได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ชำระภาษีก่อนจะได้รับหนังสือแจ้งเตือน เสียเบี้ยปรับ 10 % ของจำนวนภาษีค้างชำระ	87	21.3	322	78.70
Mean=21.19, SD=4.22				

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ทำการวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

1) จำแนกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีเพศชาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง น้อยกว่า (ค่า t เป็นลบ) เพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = 0.001 > .05$) รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ความแตกต่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ

ความรู้ความเข้าใจ	เพศ	\bar{X}	SD	t	P
การเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	ชาย	20.02	4.91	-3.375*	0.001*
	หญิง	21.60	3.88		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) จำแนกตามอายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่อายุแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .003 < .05$) รายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	อายุ							
	20 – 30 ปี		31 – 40 ปี		41 – 50 ปี		51 – 60 ปี	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในภาพรวม	20.78	4.52	19.59	3.04	21.81	4.02	20.16	4.64

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีอายุ 41-50 ปีมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด (\bar{x} = 21.81, SD = 4.02) รองลงมาอายุ 20-30 ปี (\bar{x} = 20.78, SD = 4.52) รองลงมาประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี (\bar{x} = 20.16, SD = 4.64) และประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดอายุ 31-40 ปี (\bar{x} = 19.59, SD = 3.04)

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ

ความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	P-Value
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	ระหว่างกลุ่ม	.251	3	.084	3.908	.009*
	ภายในกลุ่ม	8.186	383	.021		
	รวม	8.437	386			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชน ที่อายุแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffé ได้ผลวิเคราะห์ดังนี้

ประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี กลุ่มที่อายุ 31– 40 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง น้อยกว่า (Mean Difference ติดลบ) กลุ่มที่

อายุ 41 - 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = 0.007 < .05$) และกลุ่มที่อายุ 41 - 50 ปี ก็ยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มากกว่า (Mean Difference เป็นบวก) 51 - 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = 0.006 < .05$) รายละเอียดดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	อายุ			
		20 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี
		20.78	19.59	21.81	20.16
20 - 30 ปี	20.78	-	1.20	-1.02	0.62
31 - 40 ปี	19.59		-	-2.22	-0.58
41 - 50 ปี	21.81			-	1.64
51 - 60 ปี	20.16				-

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา							
	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา		มัธยมศึกษา		มัธยมศึกษาตอนปลาย		ปริญญาตรี	
	ตอนต้น		ตอนต้น		ปลาย			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในภาพรวม	20.97	3.69	18.31	1.54	20.65	4.92	21.78	3.82

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ($\bar{X} = 21.78$, $SD = 3.82$) รองลงมาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 20.97$, $SD = 3.69$) รองลงมามัธยมศึกษาตอนปลาย ($\bar{X} = 20.65$, $SD = 4.92$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด ($\bar{X} = 18.31$, $SD = 1.54$)

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	P-Value
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ	ระหว่างกลุ่ม	250.887	3	83.629	4.820	.003*
การเสียภาษีที่ดินและ	ภายในกลุ่ม	7078.346	408	17.349		
สิ่งปลูกสร้าง	รวม	7329.233	411			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชน ที่ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffé ได้ผลวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา			
		ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	ปริญญาตรี
		20.97	18.31	20.65	21.78
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	20.97	-	2.66	0.32	-0.81
มัธยมศึกษาตอนต้น	18.31		-	-2.34	-3.47*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	20.65			-	-1.13
ปริญญาตรี	21.78				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสูงกว่าประชาชนที่มีการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	อาชีพ									
	เจ้าของกิจการ		พนักงานลูกจ้าง		อาชีพอิสระ		ค้าขาย		ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในภาพรวม	20.75	3.94	21.28	4.87	20.62	3.28	22.29	1.71	22.81	3.52

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ($\bar{X} = 22.81$, $SD = 3.52$) รองลงมา อาชีพค้าขาย ($\bar{X} = 22.29$, $SD = 1.71$) รองลงมาอาชีพพนักงานลูกจ้าง ($\bar{X} = 21.28$, $SD = 4.87$) และประชาชนที่มีอาชีพเจ้าของกิจการมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด ($\bar{X} = 20.75$, $SD = 3.94$)

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ

ความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	P-Value
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ	ระหว่างกลุ่ม	141.67	4	35.42	2.0	.093
	ภายในกลุ่ม	7187.56	407	17.66		
การเสียภาษีที่ดินและ						
สิ่งปลูกสร้าง	รวม	7329.23	411			

ตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ลำดับ	ตัวแปรลักษณะประชากรศาสตร์	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1	เพศ	✓
2	อายุ	✓
3	ระดับการศึกษา	✓
4	อาชีพ	X

✓ หมายถึง ยอมรับสมมติฐาน

X หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ สามารถสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

จากการศึกษาสรุปว่า ประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ในระดับค่อนข้างสูง ได้คะแนนเฉลี่ย 21.19 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.22 คะแนน คะแนนที่ได้คิดเป็นร้อยละ 75.68 ของคะแนนเต็ม 28 คะแนน

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1) จำแนกตามเพศ

จากการศึกษาสรุปว่า ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีเพศชาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี น้อยกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P = 0.001 > .05$)

2) จำแนกตามอายุ

จากการศึกษาสรุปว่า ประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffé ไม่พบความแตกต่างรายคู่

3) จำแนกตามระดับการศึกษา

จากการศึกษาสรุปว่า ประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี กลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมากกว่ากลุ่มที่ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) จำแนกตามอาชีพ

จากการศึกษาสรุปว่า ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่อาชีพแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ ($P = 0.93 > .05$)

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษามีประเด็นที่น่าสนใจที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการศึกษารูปว่า ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ในระดับค่อนข้างสูง โดยทำคะแนนเฉลี่ยได้ถึง ร้อยละ 75.68 โดยในแบบทดสอบที่ทางผู้วิจัยจัดทำ มีประเด็นที่ประชาชนยังตอบถูกน้อยเพียงร้อยละ 51.2

จากผลการศึกษารูปว่า ประชาชนตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่เพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ ตะวันใกล้รุ่ง (2562) ทำการวิจัย เรื่อง สถานการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชนอันมีผลต่อการจัดเก็บภาษี ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงข้อมูลเกี่ยวกับประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้างในพื้นที่อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ศึกษาถึงสถานการณ์การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูก สร้างในพื้นที่อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก และศึกษาถึงสถานการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจของ ประชาชนอันมีผลต่อการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้าง ในพื้นที่อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้กลุ่ม ตัวอย่าง คือ ประชากร ในเขตตำบลแม่ระมาด ตำบลแม่จะเรา และตำบลชะเนงจ้อ จังหวัดตาก จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการวิจัย พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้จำนวนรวมทั้งสิ้น 400 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21- 30 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีการศึกษาอนุปริญญา มีอาชีพลูกจ้าง / พนักงาน บริษัทเอกชน และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการชำระภาษี 1 – 2 ปี ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ในการชำระภาษีต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแตกต่างกัน มีประเด็นที่ประชาชนยังตอบถูกน้อย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์เพื่อเพิ่มความรู้ในเรื่องภาษีให้กับประชาชนต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เช่น ด้านพฤติกรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการสื่อสาร ด้านบริการ ด้านการมีส่วนร่วม เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2562). **คู่มือปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562**. กลุ่มงานนโยบายการคลังและพัฒนารายได้ สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น.
- คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973) **พจนานุกรมทางการศึกษา (dictionary of education)**.
- บัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเทศบาลตำบลปลายบาง. ค้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2563, จาก <http://plaibang.go.th/archives/7342>
- ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). **จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพมหานคร.
- พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562. **ราชกิจจานุเบกษา**. ค้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2563, จาก http://www.ratchakittha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/030/T_0021.PDF
- พิทักษ์พงษ์ ชัยคช. (2564). **การศึกษาปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในจังหวัดตรัง** วิทยานิพนธ์.
- ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2564 ค้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2563, จาก <http://www.lungtakian.go.th/fileupload/572664472.pdf>
- มติชน. (2562). **จัดเก็บภาษีที่ดินฯ ยุ่งยากจนต้องขยาย**. ค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2563, จาก https://www.matichon.co.th/local/news_1810778
- มายามีน หวันฮัซซัน และคณะ (2562) **ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส**.
- _____. (2563). **ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส**. เอกสารประกอบการประชุมขนาดใหญ่ วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11.วันที่ 17 กันยายน 2563. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.
- วนิดา ณ ลำพูนและคณะ (2562) **ความรู้ความเข้าใจการเสียภาษีของผู้เสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี**. การค้นคว้าอิสระ.

- วราภรณ์ ธรรมาภิสมัย และ ศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม. (2562). ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น.
- วิมาภรณ์ พรคนึง. (2563). ปัญหาการใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ.
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2554). แนวคิดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562
- สิริพัฒน์ ลามจิตร. (2562). แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบุ่งหวายอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. การค้นคว้าอิสระ.
- สุพรรณษา สุขเจริญ. (2558). ปัญหาการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์.
- สุภาพ รัตแพทย์. (2560.) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นของประชาชนเขตบางนา. กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ.
- สุภาภรณ์ ตะวันไกล่รุ่ง. (2562). สถานการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชนอันมีผลต่อการจัดเก็บภาษี ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก.
- อำนวยการ สัจชัย. (2564). ปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี ตาม พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น.
- อุดม อินทร์เพชร (2563) ปัญหาและอุปสรรคนโยบายการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
พระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๓๗ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้อัตราภาษีตามประเภทการใช้ประโยชน์หรือเงื่อนไขดังต่อไปนี้ สำหรับการจัดเก็บภาษีตั้งแต่ปีภาษี พ.ศ.๒๕๖๕ เป็นต้นไป หน้า ๑ เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๘๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

(๑) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม

(ก) มูลค่าของฐานภาษีไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์หนึ่ง

(ข) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินเจ็ดสิบล้านบาท แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์สาม

(ค) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท แต่ไม่เกินห้าร้อยล้านบาทให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์ห้า

(ง) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินห้าร้อยล้านบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันล้านบาทให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์เจ็ด

(จ) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดหนึ่ง

(๒) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย

(ก) ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

๑) มูลค่าของฐานภาษีไม่เกินสี่ล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์สาม

๒) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินสี่ล้านบาท แต่ไม่เกินห้าล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์ห้า

๓) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินห้าล้านบาทขึ้นไป ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดหนึ่ง

(ข) สิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

๑) มูลค่าของฐานภาษีไม่เกินสี่ล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์สอง

๒) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินสี่ล้านบาท แต่ไม่เกินหกล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์สาม

๓) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินหกล้านบาท แต่ไม่เกินเก้าล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์ห้า

๔) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินเก้าล้านบาทขึ้นไป ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดหนึ่ง

(ค) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยกรณีอื่นนอกจากการใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยตาม (ก) และ (ข)

๑) มูลค่าของฐานภาษีไม่เกินห้าล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์สอง

๒) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินห้าล้านบาท แต่ไม่เกินเจ็ดล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์สาม

๓) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินเจ็ดล้านบาท แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดศูนย์ห้า

๔) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดหนึ่ง

(๓) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒)

(ก) มูลค่าของฐานภาษีไม่เกินห้าล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดสาม

(ข) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินห้าล้านบาท แต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดสี่

(ค) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินสองร้อยล้านบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดห้า

(ง) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินหนึ่งพันล้านบาท แต่ไม่เกินห้าพันล้านบาทให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดหก

(จ) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินห้าพันล้านบาทขึ้นไป ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดเจ็ด

(๔) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ

(ก) มูลค่าของฐานภาษีไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดสาม

(ข) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินห้าสิบล้านบาท แต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาทให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดสี่

(ค) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินสองร้อยล้านบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันล้านบาทให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดห้า

(ง) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินหนึ่งพันล้านบาท แต่ไม่เกินห้าพันล้านบาทให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดหก

(จ) มูลค่าของฐานภาษีในส่วนที่เกินห้าพันล้านบาทขึ้นไป ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์จุดเจ็ด

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

แบบสอบถาม

เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของประชาชน ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งสำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของท่าน โปรดตอบคำถามที่ตรงกับความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงของท่านอย่างอิสระ คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และการวิเคราะห์กับการประเมินผลจะกระทำในภาพสรุปรวมทั้งหมด

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงต่อความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย

หญิง

2. อายุ

1. 20 – 30 ปี

2. 31 – 40 ปี

3. 41 - 50 ปี

4. 51 – 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

2. มัธยมศึกษาตอนต้น

3. มัธยมศึกษาตอนปลาย

4.ปริญญาตรี

4. อาชีพ

1. เจ้าของกิจการ

2. พนักงานลูกจ้าง

3. อาชีพอิสระ

4. ค้าขาย

5. ข้าราชการ /รัฐวิสาหกิจ

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยเก็บจาก ที่ดิน โรงเรือน อาคาร ตึก ห้องชุด หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นใดที่มีลักษณะให้ใช้เพื่ออยู่อาศัย	✓	
2. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทราบกำหนดในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี	✓	
3. หากเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ และที่ดินเป็นเจ้าของเดียวกัน เจ้าของทรัพย์สินนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี	✓	
4. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องไปรับแบบพิมพ์ เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินที่งานกองคลังของสำนักงานเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วน ตำบลซึ่งทรัพย์สินตั้งอยู่	✓	
5. ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อเกษตรกรรม คือที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้สำหรับทำไร่ ทำนา ปลูกสวนป่า การเลี้ยงปศุสัตว์	✓	
6. เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้รับแจ้งการประเมินค่าภาษีที่ดินแล้วจะต้อง ชำระภาษีภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งประเมิน	✓	
7. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นภาษีที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งนั้นจะต้องไปเสียภาษี ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นตั้งอยู่	✓	
8. อัตราภาษี ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างกำหนดอัตราภาษีจำแนกตามประเภทการใช้ประโยชน์	✓	
9. ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีการประกอบกิจการด้านพาณิชย์หรือให้เช่าป็นี จะถูกเรียกเก็บภาษีในปีถัดไป	✓	
10. ที่ดินที่ใช้ทำพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม คือ การทำประโยชน์ด้านพาณิชย์กรรมอุตสาหกรรม อาคารสำนักงาน โรงแรม ร้านอาหาร และอื่นๆ มีเพดานภาษีสูงสุดอยู่ที่ 1.2%	✓	
11. ที่ดินรกร้าง คือที่ดินว่างเปล่าที่ไม่ได้ทำประโยชน์ตามสมควรแก่สภาพ	✓	
12. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่ นอกจากคนเฝ้าในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน ได้รับการยกเว้นภาษี	✓	

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
13. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใช้วิธีประเมินภาษีโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ประเมินให้ และจะส่ง แบบประเมินภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีภายในเดือน กุมภาพันธ์ของแต่ละปีและผู้เสียภาษีต้องชำระภาษีให้แล้วเสร็จ ภายใน 30 เมษายนของปี	✓	
14. ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย เสียภาษีในอัตราไม่เกินร้อยละ 0.1% ของมูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	✓	
15. ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมเสียภาษีในอัตราไม่เกินร้อยละ 0.5% ของมูลค่าที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง	✓	
16. ที่ดินทิ้งร้างว่างเปล่าเวลา 3 ปีติดต่อกัน อัตราภาษีจะเพิ่มขึ้นอีก 0.3% และจะ ขึ้นภาษีอีก 0.3% ในทุกๆ 3 ปี แต่กำหนดเพดานภาษีที่เสียรวมทั้งหมดสูงสุดไม่เกิน 3%	✓	
17. หากที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างมีการใช้ประโยชน์หลายประเภท ภาษีจะคำนวณ ตามสัดส่วนของการ ใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภท	✓	
18. ดอกเบี้ยที่เกิดจากการชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนด โดยจะคิดในอัตรา 1% ต่อเดือน (เศษของเดือนของเงินปัดเป็น 1 เดือน)	✓	
19. ที่ดินของเอกชนที่ใช้ทำการกุศลสาธารณะ เช่น สุสาน สวนสาธารณะจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี	✓	
20. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินจะขอผ่อนชำระก็ได้โดยมีวงเงินค่าภาษีที่จะขอผ่อนชำระนั้น จะต้องมียอดตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้นไป	✓	
21. เจ้าของที่ดินต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 12 หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการภายใน กำหนดระยะเวลา	✓	
22. โทษทางอาญา การแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ มาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี อาจต้องรับโทษจำคุกสูงสุด 2 ปี ปรับสูงสุด 40,000 บาท	✓	
23. กรณีที่ผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษี สามารถยื่นอุทธรณ์ต่อ ผู้บริหารท้องถิ่นได้ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีหรือการ เรียกเก็บภาษี	✓	
24. กรณีที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเกินกว่าจำนวนที่ต้องเสีย ไม่ว่าจะโดยความ ผิดพลาดของตนเอง หรือจากการประเมินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้เสีย ภาษีมียสิทธิขอเงินคืนภาษีได้ภายใน 3 ปีนับแต่วันที่ชำระภาษี	✓	

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
25. ถ้าที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกรื้อถอน หรือถูกทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนโดยประการอื่นให้ลดหย่อนค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลาย	✓	
26. เจ้าของที่ดินติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกล เครื่อง กระจก หรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย เป็นต้น ขึ้นในสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ กฎหมายกำหนดให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สิน	✓	
27. ไม่ได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ชำระภาษีตามเวลาที่แจ้งไว้ตามหนังสือแจ้งเตือน เสียเบี้ยปรับ 20% ของจำนวนภาษีค้างชำระ	✓	
28. ไม่ได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ชำระภาษีก่อนจะได้รับหนังสือแจ้งเตือน เสียเบี้ยปรับ 10 % ของจำนวนภาษีค้างชำระ	✓	

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้
ผู้จัดทำวิจัย

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ความตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ความตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ที่ได้ในแต่ละข้อคำถามในแบบสอบถามฉบับนี้ค่าอยู่ระหว่าง 0.5-1.00 คือ..... แสดงว่าคำถามทั้งหมดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการซึ่งความหมายว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความตรงเชิงเนื้อหา

โดยผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นผู้ตรวจสอบแบบสอบถามฉบับนี้ มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. ผศ.ไพสรณ์ สูงสมบัติ
2. ดร.สุนันทา สังขทัตน์
3. ผศ.ทวิชชัย อูร์ฉัตร

รายละเอียดค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับเป็นตารางข้างล่างนี้

ข้อที่	คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
		1	2	3	
1	ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยเก็บจาก ที่ดิน โรงเรือน อาคาร ตึก ห้องชุด หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นใดที่มีลักษณะให้ใช้เพื่ออยู่อาศัย	1	1	1	1
2	ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทราบกำหนดในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี	1	1	1	1
3	หากเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ และที่ดินเป็นเจ้าของเดียวกัน เจ้าของทรัพย์สินนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี	1	1	1	1
4	ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องไปปรับแบบพิมพ์ เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินที่งานกองคลังของสำนักงานเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วน ตำบล ซึ่งทรัพย์สินตั้งอยู่	1	1	1	1
5	ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อเกษตรกรรม คือที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้สำหรับทำไร่ ทำนา ปลูกสวนป่า การเลี้ยงปศุสัตว์	1	1	1	1
6	เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้รับแจ้งการประเมินค่าภาษีที่ดินแล้วจะต้อง ชำระภาษีภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งประเมิน	1	1	1	1
7	ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นภาษีที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นจะต้องไปเสียภาษี ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นตั้งอยู่	1	1	1	1
8	อัตราภาษี ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างกำหนดอัตราภาษีจำแนกตามประเภทการใช้ประโยชน์	1	1	1	1

ข้อที่	คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า
		1	2	3	IOC
9	ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีการประกอบกิจการด้านพาณิชย์หรือให้เช่าปีนี้ จะถูกเรียกเก็บภาษีในปีถัดไป	1	1	1	1
10	ที่ดินที่ใช้ทำพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม คือ การทำประโยชน์ด้านพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม อาคารสำนักงาน โรงแรม ร้านอาหาร และอื่นๆ มีเพดานภาษีสูงสุดอยู่ที่1.2%	1	0	1	0.67
11	ที่ดินรกร้าง คือที่ดินว่างเปล่าที่ไม่ได้ทำประโยชน์ตามสมควรแก่สภาพ	1	0	1	0.67
12	โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมีได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่ นอกจากคนเฝ้าในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน ได้รับการยกเว้นภาษี	1	1	1	1
13	ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใช้วิธีประเมินภาษีโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ประเมินให้ และจะส่ง แบบประเมินภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีภายในเดือนกุมภาพันธ์ของแต่ละปีและผู้เสียภาษีต้องชำระภาษีให้แล้วเสร็จ ภายใน 30 เมษายนของปี	1	1	1	1
14	ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย เสียภาษีในอัตราไม่เกินร้อยละ 0.1% ของมูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	1	1	1	1
15	ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม เสียภาษีในอัตราไม่เกินร้อยละ 0.05% ของมูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	1	1	1	1
16	ที่ดินทิ้งร้างว่างเปล่าเวลา 3 ปีติดต่อกัน อัตราภาษีจะเพิ่มขึ้นอีก 0.3% และจะขึ้นภาษีอีก 0.3% ในทุกๆ 3 ปี แต่กำหนดเพดานภาษีที่เสียรวมทั้งหมดสูงสุดไม่เกิน 3%	1	1	1	1
17	หากที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างมีการใช้ประโยชน์หลายประเภท ภาษีจะคำนวณตามสัดส่วนของการ ใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภท	1	1	1	1
18	ดอกเบี้ยที่เกิดจากการชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนด โดยจะคิดในอัตรา 1% ต่อเดือน (เศษของเดือนของเงินปัดเป็น 1 เดือน)	1	1	1	1
19	ที่ดินของเอกชนที่ใช้ทำการกุศลสาธารณะ เช่น สุสานสวนสาธารณะ จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี	1	1	1	1

ข้อที่	คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
		1	2	3	
20	ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินจะขอผ่อนชำระก็ได้โดยมีวงเงินค่าภาษีที่จะขอผ่อนชำระนั้น จะต้องมียกเว้นตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้น	1	1	1	1
21	เจ้าของที่ดินต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 12 หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการภายในกำหนดระยะเวลา	1	1	0	0.67
22	โทษทางอาญา การแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี อาจต้องรับโทษจำคุกสูงสุด 2 ปี ปรับสูงสุด 40,000 บาท	1	0	1	0.67
23	กรณีที่ผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษี สามารถยื่นอุทธรณ์ต่อผู้บริหารท้องถิ่นได้ภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับแจ้งการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษี	1	1	1	1
24	กรณีที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเกินกว่าจำนวนที่ต้องเสีย ไม่ว่าจะโดยความผิดพลาดของตนเอง หรือจากการประเมินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1	1	1	1
25	ผู้เสียภาษีมียกเว้นเงินคืนภาษีได้ภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ชำระภาษี	1	1	1	1
26	ถ้าที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกรื้อถอน หรือถูกทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนโดยประการอื่นให้ลดหย่อนค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลาย	0	1	1	0.67
27	เจ้าของที่ดินติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกล เครื่อง กระจกหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย เป็นต้น ขึ้นในสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ กฎหมายกำหนดให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สินนั้น	1	0	1	0.67
28	ไม่ได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ชำระภาษีตามเวลาที่แจ้งไว้ตามหนังสือแจ้งเตือน เสียเบี้ยปรับ 20% ของจำนวนภาษีค้างชำระ	1	0	1	0.67
	รวม	0.92			

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	มนีรัตน์ เอียดงามสม
วัน เดือน ปีเกิด	22 กรกฎาคม 2533
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปริญญาตรี การบัญชี, 2556 มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปริญญาโท การบริหารธุรกิจ, 2562
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	อาจารย์ประจำคณะบัญชี
ประสบการณ์ทำงาน	2556 – ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

